ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ, ਰੂਪੜ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਚਮਨ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1024 23 ਅਗਸਤ, 1961

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ61 (l)(ਬੀ)—ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ —ਵਪਾਰਾਂ, ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ— "ਫਰਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ"—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਉੱਚ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਪਾਰਾਂ, ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ 'ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹਰੇਕ ਸੰਸਥਾ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ 600 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ "ਉੱਤਮ ਸੇਵਕ" ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੰਗ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਨੌਕਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਾਮੂਲੀ ਸੇਵਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਪੀ. ਸੋਢੀ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਲਕ ਰਾਜ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਰੂਪੜ, ਮਿਤੀ 30 ਜੂਨ, 1955, ਦੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ ਟੈਕਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਇਸਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੀ ਲਾਗਤਾਂ ਨਾਲ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕੇਸੀ ਨਈਅਰ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ ਐਲ ਪੁਰੀ, ਵਕੀਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜੇ. - ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਰੂਪੜ ਨੇ ਮਿਉਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ "ਵਪਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ, ਕਾਲਿੰਗ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ" ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1948 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਗਜੀਵਿਟ ਡੀ.5 ਰਾਹੀਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਾਂ, ਪੇਸ਼ਿਆਂ, ਕਾਲਿੰਗਾਂ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ 600 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸਲਾਈਡਿੰਗ ਸਕੇਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚਮਨ ਲਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਾਲ 1952-53 ਲਈ ਟੈਕਸ ਵਜੋਂ 15 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜ਼ਾਹਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਸਦੀ ਆਮਦਨ 800 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਪਰ 1,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋ ਨੁਕਤੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1)ਦੀ ਕਲਾਜ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ਼ "ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ" 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਕਲਾਜ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ "ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਹੁਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ" ਇਸ ਕਲਾਜ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਜਾਂ ਫਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਤਾਕੀਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਲ ਮੁਦਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰ, ਪੇਸ਼ੇ, ਕਾਲਿੰਗ ਅਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਉਂਦਾ ਸੀ "ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ"ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ "ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਕਲਾ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਲਿੰਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ" ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਾਜ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਚਮਨ ਲਾਲ ਮਹਿਜ਼ ਕਲਰਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫਰਮਾਨ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਲੈਤੀ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਰੂਪੜ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਨੌਕਰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 61 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਟੈਕਸ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ" ਸ਼ਬਦ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ' ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੰਡੀਅਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ 'ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ' ਅਤੇ 'ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਲਿਮਟਿਡ ਕੰਪਨੀ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ

(1) 1960 ਪੀ.ਐਲ.ਆਰ. 816

ਕੰਪਨੀ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ। ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਰਕ 100 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਡਰਾਇੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਫਰਮ ਦਾ ਨਿਜੀ ਜਾਂ ਮਾਮੂਲੀ ਨੌਕਰ' ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ 'ਉੱਤਮ ਸੇਵਕ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮੂਲੀ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਮੁੱਚੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰੀਏ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਮਦਨ 600 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਇਹ ' ਉੱਤਮ ਨੌਕਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੰਕੁਚਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਲਰਕਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਨੌਕਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਲਾਸ IV ਨੌਕਰ ਤੋ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਮ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਇਹ ਬਿੰਦੂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਸਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਤਾਃ ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ,